

ATD VIERDE WERELD

mensenrechtenbeweging met de allerarmsten

MAART 2026 NR: 192

Even voorstellen, het nieuwe ILT internationale leiderschapsteam.

Chantal Consolini-Thiébaud

Geïnspireerd door de woorden van Joseph Wresinski tijdens de eerste Werelddag voor de bestrijding van armoede in 1987 besloot ik me voor tien jaar in te zetten als bondgenoot in Besançon waar ik geologie studeerde. Als gevolg op de vele ontmoetingen met bondgenoten en vrijwilligers, sloot ik me in 1995 aan bij het Internationale Volontariaat van ATD Vierde Wereld.

In Marseille en Lille, werkte ik met gezinnen die in diepe armoede leefden. Het ATD-team werkte samen met organisaties die zich inzetten om mensen in extreme armoede te betrekken bij buurtprojecten, waar niemand achterblijft. In Zwitserland was ik lid van het internationale coördinatieteam van Tapori en zag hoe kinderen over de hele wereld initiatief toonden om vrede en vriendschap met elkaar te sluiten. Zes jaar lang heb ik de Vierde Wereld Volksuniversiteit in de buurt van Parijs gefaciliteerd en nam ik deel aan het internationale onderzoeksproject van ATD over de verborgen dimensies van armoede, door samen te werken met activisten van ATD Vierde Wereld.

In januari 2020 trad ik toe tot het Regionaal Leiderschapsteam voor Europa en ontmoette vele enthousiaste volontairs. In oktober 2021 werd ik lid van het Internationaal Leiderschapsteam, samen met Bruno Dabout en Martin Kalisa, voor een termijn van vier jaar. Ik kom uit een klein dorpje in het oosten van Frankrijk, waar ik de solidariteit van plattelands-gemeenschappen heb ervaren en een sterke band met de natuur ontwikkelde.

Joëlle Girard

Ik ben Frans en ik ben al iets meer dan 25 jaar vrijwilliger bij ATD. Het zijn de leden van de beweging in Marseille die mij in mijn beginjaren hebben begeleid en die mij tot nu toe blijven volgen. Daarna heb ik een aantal jaren in Burkina Faso doorgebracht, in Méguet, waar ik de rijkdom van het plattelands-leven, van het gedeelde dagelijkse leven en van de vele ontmoetingen met mensen uit diverse culturen heb kunnen herontdekken.

Mijn jaren in Méry sur Oise, in het Internationaal Centrum, gaven me de kans om de overtuiging te ervaren dat we samen een rechtvaardigere wereld kunnen bouwen. Daarna ben ik bij het team in Haïti gekomen, waar ik werk met mensen die een zeer zware beproeving doormaken, maar die tegen alle verwachtingen in weerstand bieden en hun verlangen naar leven, vrede en vrijheid laten zien. Ik ben ervan overtuigd dat het centraal stellen van de armste mensen in ons leven een weg is naar eenheid en vrede, in ons hart, in onze gemeenschappen, in onze landen en in de wereld.

Als lid van de stuurgroep, en vervolgens benaderd door de benoemingsgroep, heb ik geprobeerd meer inzicht te krijgen in de noodzaak van bestuur dat ons bindt, zodat iedereen kan bijdragen aan de opbouw van een samenleving waarin niemand achterblijft. De kracht van de beweging ligt in haar leden, en het is als reactie op hun inzet over de hele wereld dat ik heb ingestemd om me bij dit team aan te sluiten. Ik weet ook dat we samen vooruitgang zullen boeken.

Daniel Marineau

Ik kom uit Quebec (Canada) en maakte voor het eerst kennis met ATD Vierde Wereld in 2013 in Montreal. Ons gezin had al vier jaar in Afrika gewerkt en we wilden graag terug naar dat continent. Tijdens mijn eerste twee jaar bij de beweging in Quebec werd ik me bewust van mijn eigen vooroordelen over armoede. Ik ontmoette mannen en vrouwen vol moed, toewijding en intelligentie, dankzij de Vierde Wereld Volksuniversiteiten. In Senegal ontmoette ik mensen die de beweging al langer kenden dan ik, en van hen leerde ik het verschil tussen armoede en extreme armoede.

Ik probeerde de verantwoordelijkheid en besluitvorming te delen met bondgenoten en activisten. Samen konden de leden van de Beweging op innovatieve wijze de herdenking van 17 oktober vieren en dankzij hen heb ik geleerd hoe ik met overheden en politici om de tafel kan gaan zitten om de rechten en waardigheid van mensen die in armoede leven te verdedigen.

Sinds 2019 ben ik terug in Canada, gewapend met wat ik in Senegal heb geleerd, en soms ben ik het enige lid van het vrijwilligerskorps in mijn team. Ik werk met bondgenoten en breng activisten samen in commissies om de verantwoordelijkheid voor de beweging te delen. We zijn bezig met het reactiveren van de Wereldvolksuniversiteit, spelen een actieve rol in de raad van bestuur, ontwikkelen belangenbehartigingscampagnes en brengen activisten in contact met invloedrijke personen. Ik heb van onze bewegingsleden geleerd dat we moedig kunnen zijn, want zonder hen zijn er veel dingen die ik niet had durven doen.

VIERDE WERELD VERKENNINGEN 39

KRUISBESTUIVING VAN KENNIS

De plaats van ervaringskennis van armoede in het maatschappelijk debat.

Nummer 39 van Vierde Wereld Verkenningen is een vertaling van een artikel van Fran Bennett, een academica verbonden aan de Universiteit van Oxford (VK). Ze beschrijft hoe in het Verenigd Koninkrijk steeds meer een beroep gedaan wordt op de kennis van ervaringsdeskundigen op het gebied van armoede. Daarbij spelen een aantal vragen die, volgens haar, onder meer kunnen worden beantwoord met de methodologie van kruisbestuiving van kennis, zoals die ontwikkeld is door onze beweging.

Mensen met armoede-ervaring kunnen dankzij die methode actief deelnemen aan wetenschappelijk onderzoek naar de vele dimensies van die ervaring, maar ook aan de opleiding voor de betrokken beroepskrachten of het ontwerp en de evaluatie van het overheidsbeleid.

Vierde Wereld Verkenningen, no. 39 kost € 5,00 inclusief porto en kan via de bon op de achterzijde van dit blad (pagina 8) worden besteld.

Gratis kwartaalblad van de Internationale Beweging ATD Vierde Wereld in Nederland
*Wij ontvangen graag reacties op het blad en de artikelen.
Bezoek de website voor informatie en bestellingen.*

Landelijk Centrum

Postbus 384 - 2350 AJ Leiderdorp
GSM: 06-11 230 807
denhaag@atd-vierdewereld.nl

Ontmoetingscentrum 't Zwervel

Raalterweg 19 - 8131 SB Wijhe (Ov.)
GSM: 06-11 230 807
tzwervel.wijhe@atd-vierdewereld.nl

Abonnementswijziging

ledenadministratie@atd-vierdewereld.nl

Nederland: www.atd-vierdewereld.nl
Internationaal: www.atd-fourthworld.org
Over de stichter: www.joseph-wresinski.org/nl

Foto's: ATD Vierde Wereld, tenzij anders vermeld
Redactie: Medewerkers ATD Vierde Wereld

WIE ZAL GETUIGENIS AFLEGGEN VAN ONZE ERVARING?

De afgelopen vijf jaar heeft het [ATD Vierde Wereld-team in Sofia, Bulgarije](#), samengewerkt met de Romagemeenschap in de wijk rond de suikerfabriek, een arbeiderswijk in het noordwesten van de hoofdstad. In 2019 ging de gemeente over tot de gedeeltelijke vernietiging van Mahala, het Roma-deel van de wijk. Nu is het weer opnieuw gebeurd.

Op 14 maart arriveerde de locoburgemeester met een aanzienlijke politiemacht in Mahala om de dreigende verwoesting van hun huizen binnen enkele weken aan te kondigen. Vanaf die dag leefden gezinnen in angst om alles te verliezen. Zouden ze op 28 maart komen? Op 11 april? Op 14? Op de vraag van de journalist: "Wat wilt u tegen de burgemeester zeggen?" antwoordde Boïko: "Ik wil hem vragen hoe hij 's nachts kan slapen als hij weet dat hij op het punt staat 200 mensen op straat te zetten."

Het ATD Vierde Wereld-team werkte samen met de families en startte een rechtszaak die zou worden behandeld door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Op 10 april protesteerden de families voor het parlement. Op 11 april publiceerde het Europees Hof voor de Rechten van de Mens een decreet waarin werd opgeroepen tot een einde aan de verwoesting van Mahala.

Op 14 april hielden de ouders van Mahala een nachtwake waarvoor het ATD Vierde Wereld-team was uitgenodigd. De wake duurde tot 5 uur de volgende ochtend. Dat was het moment waarop alles veranderde – het moment waarop 238 politieagenten arriveerden. Zo beschreef Vassia, een 37-jarige inwoner van Mahala de dag waarop zijn hele wijk werd verwoest: "Om 5.30 uur

arriveerden graafmachines, waterkanonnen en politie. Ze zeiden dat we het gebied moesten evacueren. De politie was erg gewelddadig. Ze stonden op een meter afstand van ons en lieten ons niets meenemen. Ze bleven ons bevelen onze huizen te verlaten en verhinderden ons zelfs de meest noodzakelijke dingen mee te nemen. Ze waren de hele dag bezig met het slopen van de plek. Meer dan 30 tot 40 huizen werden verwoest. Onze buurt bestaat al zo'n 100 jaar. Mijn oma is 78 jaar en is hier geboren. We hebben drie kinderen. Nu we allemaal buiten zijn, onder de blote hemel, zijn ze alles kwijt."

Het is nu twee maanden geleden dat de wijk werd verwoest. Er is geen oplossing. Vassia gaat verder: "Er staan momenteel zo'n 25 tenten. De mensen leven letterlijk tussen de ruïnes van hun eigen huizen. 15 zieke mensen, waaronder gezinnen met jonge kinderen, slapen in de plaatselijke evangelische kerk, op de grond, op lakens, hoe dan ook."

Sotir, 23 jaar oud en vader van een driejarig kind, vertelt ons een soortgelijk verhaal: "Ze hebben ons onderdak aangeboden in een tijdelijk opvangcentrum. Daar is het erger. Gemeenschappelijke toiletten, ziekte, angst. En we moeten de helft van ons salaris betalen. Dat helpt niet; het is een gevangenis. Ze zeggen dat we van de staat leven. Maar de staat houdt ons arm. We werken. We betalen voor elektriciteit, water, alles wat we nodig hebben. Maar ze geven ons niet eens een kans. We kunnen geen leningen afsluiten, we kunnen geen appartement huren. Zodra ze erachter komen dat we Roma zijn, is het voorbij."

De raad verdedigde zich door te stellen dat de verwoeste hutten illegaal waren en een gevaar vormden voor de bevolking. Op deze beschuldiging van illegaliteit antwoordt Sotir:

"De grond is van de gemeente, dus waarom hebben ze de kwestie van legaliteit al tientallen jaren niet opgelost? Destijds lieten ze onze grootouders daarheen verhuizen, en nu zijn we illegaal?"

Toen hem werd gevraagd wat hij hoopte dat er hierna zou gebeuren, antwoordde Vassia het volgende: "Het moeilijkste zijn de ochtenden; je wordt wakker en je weet niet wat je moet doen. We willen rechtvaardigheid. We horen bij deze stad. We willen leven als mensen, een thuis hebben, niet alleen een tent."

Alle citaten zijn afkomstig uit interviews die zijn afgenomen door [People of Sofia](#) en zijn met hun toestemming gebruikt.

VERSTERKEN VAN ARMOEDEBEWUSTZIJN

Kennis over armoede en professioneel handelen

Joost Weling van de Zuyd Hogeschool Sittard is docent van de opleiding sociaal werk. Daarnaast houdt hij zich bezig als onderzoeker met het thema armoede. Met zijn onderzoek wil hij het bewustzijn over wat armoede met mensen doet versterken/verbreden. Door gastlessen en een leeratelier worden kennis en ervaringen gedeeld tussen mensen in armoede, studenten en professionals. Al diverse keren hebben wij vanuit de lokale groep Zuid Limburg gastlessen verzorgd en nemen we deel aan het leeratelier: Overleven ten tijde van tweedeling, armoede in perspectief.

In januari was hij bij onze groep op bezoek. Mede geïnspireerd door onze visie en doelstellingen is er door de Zuyd Hogeschool een infographic (informatie folder) gemaakt voor zijn studenten en voor professionals om kennis over armoede en het professioneel handelen beter uit te leggen. Hij was benieuwd wat wij hier van vonden.

Men vertelde dat ATD één van de eerste armoede-bewegingen is die met de mensen in armoede overlegt. Langzaamaan wordt de ervaringskennis van mensen in armoede gebruikt en ingezet door andere organisaties, zelfs de gemeente.

In de infographic staat dat armoede niet slechts een economische toestand is, maar een diepgewortelde politieke en morele kwestie (Lister, 2004). Het raakt aan fundamentele vragen over rechtvaardigheid, sociale uitsluiting en de manier waarop we als samenleving omgaan met kwetsbaarheid. Verder moeten we de mensen in armoede serieus nemen.

Joost vertelde dat je altijd wel een oordeel hebt, van binnen, over mensen. En dat moet je als professional parkeren. Een van ons zei dat ze zelf ook een oordeel over professionals heeft, dat komt door hoe ik in het verleden behandeld werd. Men vindt dat een gelijkwaardige behandeling altijd belangrijk is. Volgens Joost was er vroeger sprake van professionele afstandelijkheid en volgens hem is het nodig dat er nu wordt toegewerkt naar professionele nabijheid. Iemand vertelde dat je behoefte hebt aan een vaste begeleider, i.p.v. dat die steeds wisselt. Iemand is jarenlang betrokken geweest bij de mensen van de ATD en zo bouw je vertrouwen op bij de mensen in armoede.

Voor professionals die werken met mensen in armoede is het dan ook belangrijk om relationele kennis op te bouwen:

- Het aangaan van nabije en stabiele relaties, gebaseerd op continuïteit en vertrouwen.
- Het besef dat armoede alle facetten van het leven beïnvloedt – van gezondheid tot opvoeding en toekomstperspectief.
- Het ontwikkelen van een diepgaand begrip van het perspectief van mensen die in armoede leven.
- Werken vanuit vertrouwen in plaats van achterdocht, waarbij de mensen centraal staan en niet het probleem.
- Het vermijden van vakjargon en afstandelijke taal die mensen reduceert tot “cases” of dossiers.

Joost zei vanuit de ene kant denken we vanuit krachten, maar er wordt ook gedacht vanuit tekortkomingen. Het is belangrijk dat we ons daarvan bewust wordt.

Denken vanuit krachten:

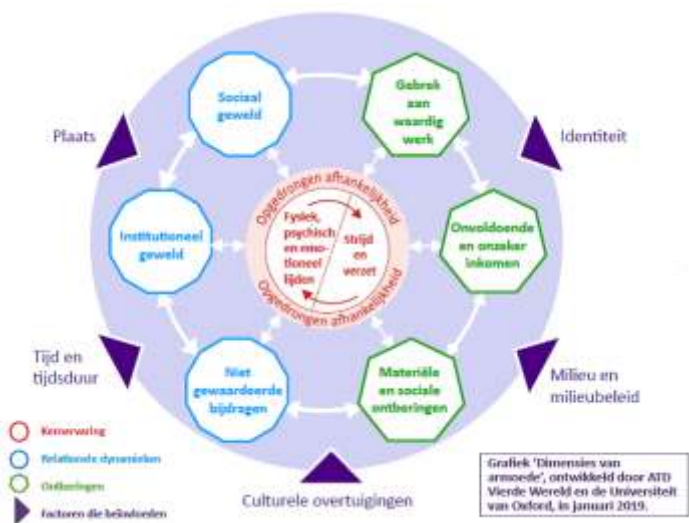
- ✓ Aan de kant van de mensen staan.
- ✓ Overlevingsstrategieën erkennen en respecteren.
- ✓ Armoede begrijpen als een structureel en maatschappelijk vraagstuk.
- ✓ Machtsongelijkheid expliciet benoemen
- ✓ Ruimte maken voor het perspectief en het verhaal van de mensen zelf.
- ✓ Werken vanuit vertrouwen en menselijke waardigheid.

Denken vanuit tekortkomingen:

- ✓ Wij en zij denken.
- ✓ Een focus op verschillen die afstanden vergroten.
- ✓ Taal of gedrag dat mensen buiten de norm plaatst.
- ✓ Het individu willen veranderen.
- ✓ Uitgaan van “verkeerd” gedrag, houdingen of keuzes.
- ✓ Het problematiseren van wat mensen doen om te overleven.

Voor Joost is het belangrijk dat professionals moeten gaan beseffen dat mensen in armoede daar niet verantwoordelijk voor zijn of zelf schuld, hoewel ze wel de gevolgen ervaren.

Er wordt gesteld dat bij professioneel handelen een solidaire en gelijkwaardige houding essentieel is. Krumer-Nevo (2016) benadrukt dat het niet gaat om mensen te motiveren of te corrigeren, maar om aan hun kant te staan. Dat betekent dat je ze steunt en erkent in hun dagelijkse strijd van overleven binnen een samenleving die gekenmerkt wordt door sociale ongelijkheid en sociale uitsluiting.

De 9 verborgen dimensies van armoede.

Het is moeilijk om je te verplaatsen en je in te leven in de persoon die in armoede leeft.

Mensen in armoede zijn ook volwassen. Je moet ze voor vol aanzien. Men probeert een brug te slaan tussen mensen in armoede en anderen. Maar degene die in armoede leven zouden vaker die brug zelf kunnen zijn. Joost en wij zijn blij dat we over deze infographic konden uitwisselen. Wij hopen dat het bijdraagt aan de bewustwording over armoede, zodat we een stap dichterbij het oplossen van armoede komen.

Hilly Slootweg en Mariëtte Hovens

“RESPONSIVE”*

samen werken aan betere sociale diensten.

Tijdens het internationale Webinar van het EU-project RESPONSIVE ging het over hoe sociale diensten beter kunnen luisteren naar mensen.

Het doel van het project is om mensen meer inspraak te geven en om misbruik en machtsongelijkheid in de sociale dienstverlening te voorkomen. In deze laatste fase van het project lieten teams uit Oostenrijk, Denemarken, Frankrijk, Polen, Portugal en Roemenië zien welke nieuwe ideeën zij in de praktijk hebben uitprobeerde.

“RESPONSIVE” kijkt naar sociale diensten voor onder andere mensen met een beperking, mensen met psychische problemen en kinderen en jongeren in moeilijke situaties. Het project onderzoekt hoe wetten, regels en beleid invloed hebben op de manier waarop sociale diensten omgaan met de mening en ervaringen van burgers.

Samen met gebruikers en professionals worden nieuwe manieren van werken bedacht en getest.

De resultaten zijn positief. Gebruikers voelen zich sterker, serieuzer genomen en beter geïnformeerd. Er zijn nieuwe manieren gekomen om samen te evalueren en feedback te geven. Ook is de belangenbehartiging van gebruikers verbeterd. Tegelijkertijd zijn er nog knelpunten, zoals slechte communicatie en te weinig toegankelijke manieren om feedback te geven.

In Denemarken bleek dat een blijvende dialoog tussen burgers en professionals goed werkt. In Frankrijk hebben ze een spel gemaakt om mensen te helpen hun rechten beter te begrijpen.

De belangrijkste boodschap is dat responsiviteit meer is dan een theorie. Het is een manier van werken. Echte verbetering ontstaat wanneer burgers, professionals en beleidsmakers samen, op basis van gelijkwaardigheid en respect, beslissingen nemen. Dat zorgt niet alleen voor betere sociale diensten, maar ook voor meer vertrouwen, betrokkenheid en een sterkere democratie.

Een interessante ontwikkeling, die kan helpen vooruitgang te boeken in het armoedevraagstuk.

Willy Braad

*Responsive = responsief = snel reageren, op een gepaste of meelevende manier antwoorden.

WAT IS EEN GOEDE DIALOOG

Kitty leidt het thema in. Ze zegt dat in dialoog gaan met elkaar, spreken is vanuit je hart, luisteren naar elkaar met respect op basis van gelijkwaardigheid.

De dialoog gaat al snel over waar de mensen tegen aanlopen in het dagelijks leven. Er wordt ervaren dat er niet naar hen geluisterd wordt, dat ze niet in hun waarde worden gelaten, dat ze niet begrepen worden en dat men niet de hulp en ondersteuning krijgt, die ze nodig hebben.

Een moeder vertelt over haar kind dat op kamertraining is. Daar wordt gewerkt met protocollen, ze voelt zich kleuter, ze mag bijna niets, wordt klein gehouden. Wij als ouders stellen haar vragen (werken vanuit het hart), laten haar dingen uitproberen, zetten haar aan tot zelf nadenken, stimuleren haar tot het vragen van hulp waar het nodig is. Door ons voelt ze zich in haar waarde gelaten en ervaart ze gelijkwaardigheid.

Een vader merkt op dat je een manier van communicatie moet zien te ontwikkelen, waarbij je niet je zin wil doordrijven, want dan ga je vastlopen. Soms is het goed om even weg te lopen als je boos bent.

Een andere moeder vertelt dat de begeleiding onderling zou moeten voorkomen dat er onderscheid gemaakt wordt tussen de jongeren. Helaas gebeurt dat niet. Waardoor er geen vertrouwen meer is en deuren gesloten worden. Je wordt dan van alle kanten tegengewerkt, waardoor het kind niet de juiste begeleiding krijgt die ze nodig heeft om zich te ontwikkelen. Geduld en een lange adem is dan nodig om dingen verbeterd te krijgen.

Ook mijn zoon, die begeleid woont, wordt klein gehouden en tegen hem wordt gezegd dat hij dingen niet kan. Dat is toch geen begeleiding, bij goede begeleiding wordt iemand werkelijk vooruit geholpen. Er moet een goede wisselwerking zijn.

Het is belangrijk om stevig in je schoenen te staan, rustig te blijven, goed te blijven nadenken, blijven communiceren en vooral vertrouwen in jezelf blijven houden en je medemens.

Ik heb geen gemakkelijk leven gehad. Het kan kloppen wat er over die organisaties en instellingen gezegd wordt. Je verwacht daar geholpen te worden, richtlijnen te krijgen, zodat je je kunt ontwikkelen en die hulp krijgt die je nodig hebt. Ook hulpverlening is aan regels gebonden, waardoor je het gevoel hebt dat je tegengas moet bieden. Belangrijk hierbij is dat je altijd het gesprek blijft aangaan. Leren luisteren, vooral ook naar de jongeren is mijn advies.

Jongeren verantwoordelijkheid geven. Kijken naar de capaciteiten van iemand. Het is belangrijk om mensen om je heen te hebben, die je niet laten vallen. We zitten hier bij elkaar omdat we in elkaar geloven.

We sluiten deze ochtend af met samen het lied "Laat je zelf maar zien" te zingen.

Na de lunch gaan we aan de slag met de vlag om in beeld te brengen waar we vanmorgen over gesproken hebben.

's Avonds na de maaltijd is er door enkele mensen gezongen, zijn er spelletjes gedaan en gesprekken gevoerd. Hierdoor hebben we elkaar nog beter leren kennen.

Tijdens de evaluatie wordt opgemerkt:

Dat er een goede en ontspannen communicatie was.

Door samen aan de vlag te werken heb ik een nog beter begrip gekregen van communicatie. Soms moet je uit je eigen comfortzone stappen. Hier kan het, hier mag je jezelf zijn.

LSD = luisteren, samenvatten en doorvragen. Zo krijg je goede gesprekken en kom je nader tot elkaar. Verdieping van communicatie.

NIVEA = niet invullen voor een ander, laat de ander zelf nadenken en zich uitdrukken, help hem/haar door vragen te stellen om beter te begrijpen. Vraag door samen te vatten of je het begrepen hebt.

Iedereen kijkt tevreden terug op dit weekend.

Marion Braad

JAARPROGRAMMA 2026

Maart

6/7/8 Ontmoetings-/Dialogo weekend

13/14 NL Doet

April

8 Film Joseph de Rebel i.s.m. de Lebuinusparochie in Wijhe om 19.30 uur. Welkom vanaf 19.00 uur, locatie nog niet bekend

Mei

1/2/3 Ontmoetings-/Dialogo weekend

Juni

12/13/14 Klus/Creatief Weekend

Juli

14 t/m 16 Creatieve week

18/19 Klussenweekend/en Vrijwilligers

Augustus

21/22/23 Ontmoetings-/Dialogo weekend

September

9 t/m 11 Voorbereiding ontmoetingsdag

12 Ontmoetingsdag

13 Opruimen en schoonmaken

Oktober

17 Werelddag van verzet tegen extreme armoede

Activiteiten op diverse plaatsen in het land

November

20/21/22 Ontmoetings-/Dialogo weekend

December

12 Vrijwilligersdag

Tijdens de ontmoetings-/dialogodagen worden thema's besproken zoals:

- De Rechten van de Mens in relatie tot armoede.
- Wat versta je onder bestaanszekerheid?
- Hoe ervaren jongeren het begeleid wonen of de kamertraining.
- Alles begint met goede communicatie.
- Hoe kunnen we maatwerk vragen van de hulpverlening
-

Data kunnen nog wijzigen.

Voor meer informatie: Willy Braad,

tel: 06-40068597,

Email: willybraad@gmail.com

*Ik denk dat de mens moet **leren**
zijn **ogen** weer te **openen**
en tegen zichzelf te zeggen:
"Hij is mijn **broeder**".*

-Joseph Wresinski-

Uit: "Barones tussen de armen", pag. 147

AANBIEDINGEN (prijzen inclusief porto- en adminkosten)

NIEUWE UITGAVE Vierde Wereld Verkenningen 39, De plaats van ervaringskennis in het maatschappelijk debat	€ 5,00	Aantal: _____ ex
Gedichtenbundel , Jozé Kersten	€ 15,00	Aantal: _____ ex
Verhalen 50 jaar 't Zwervel	€ 8,95	Aantal: _____ ex
Jullie moeten weg! (van John Habets)	€ 21,50	Aantal: _____ ex
Vierde Wereld Verkenningen 38 , Naar een wereld, waarin niemand wordt uitgesloten	€ 5,00	Aantal: _____ ex

Voor andere titels van boeken en of kaarten zie in onze webshop:
www.atd-vierdewereld.nl/winkel

Totaal bedrag: € _____

Dhr / Mw : Incassant ID: NL 13ZZZ411514920000
Adres: Kenmerk machtiging: _____ (niet invullen)
Postcode: Plaats:

**Ik verleen de Stichting ATD Vierde Wereld toestemming éénmalig het bedrag van
..... euro af te schrijven van mijn bankrekening:**

IBAN: NL

Handtekening: Datum:

Deze gehele coupon (of kopie) in een gesloten enveloppe sturen naar:
Stichting ATD Vierde Wereld Nederland, Postbus 384, 2350 AJ Leiderdorp GSM: 06- 11 230 807

Als u het niet eens bent met deze afschrijving kunt u uw bank binnen 56 dagen opdracht geven het bedrag terug te storten. U kunt ons ook even bellen.

Lidmaatschap van de Internationale Beweging ATD Vierde Wereld

Ik sluit mij aan bij de uitgangspunten (www.atd-vierdewereld.nl) en machtig ATD Vierde Wereld d.m.v. deze **éénmalige incasso**. Aankruisen en invullen wat van toepassing is en deze bon sturen naar:
ATD Vierde Wereld, Postbus 384, 2350 AJ Leiderdorp. (NL27INGB0002752200)

Lidmaatschap € 10,- Steunlidmaatschap € 20,- Gift € _____

Dhr / Mw : Incassant ID: NL 13ZZZ411514920000
Adres: Kenmerk machtiging: _____ (niet invullen)
Postcode: Plaats:

Ik verleen de Stichting ATD Vierde Wereld toestemming éénmalig het bedrag van euro af te schrijven van mijn bank- / girorekening: IBAN:

Handtekening: Datum:

Deze gehele coupon (of kopie) in een gesloten enveloppe sturen naar:
Stichting ATD Vierde Wereld Nederland, Postbus 384, 2350 AJ Leiderdorp GSM: 06- 11 230 807

Als u het niet eens bent met deze afschrijving kunt u uw bank binnen 56 dagen opdracht geven het bedrag terug te storten. U kunt ons ook even bellen.